

5. K to - bě pů - jdem, Lá - sko vě - čná, v těžkých zkou - škách ve - zdej - ších,

mi - lost tvo - je ne - ko - neč - ná chraň a sil nás v do - bách zlých.

Do - přež nám, ó vzá - cný ho - sti, jenž zde skrý - vás bo - žství zář,

by - chom je - dnou na vě - čno - sti vi - dě - li tě tvá - ři v tvář.

6. K stolu Páně jíti mohu,
jaký je to dar a div!
S kající chystám Bohu
stánek, aby v něm byl živ.
Láska, naděje a víra,
jež Bůh do mě vdechl sám,
kéž v mém srdci neumírá,
když si z něho stvořil chrám.

Závěr

7. Obět tvá je dokonána,
Kriste, Králi nejvyšší;
kde tvá smrt je zvěstována,
tam ať svět ji uslyší.
My, kdo její cenu známe,
buďme hlasem v mlčení.
Až své dílo vykonáme,
kéž jsme s tebou spojeni.

516

 M

Tx: Fryčaj 1801
N: J. L. Zvonař (+1865)
D: L. Holain 1883 (~1959, 1992)

Vstup

1. Na své tvá - ře pa - dá - me před tvou ve - le - bno - stí,

o - běť, kte - rou chy - stá - me, při - jmi s la - ska - vo - - stí,

jak ji kvě - čné po - ctě tvé Je - žíš u - sta - no - vil,

než za na - še spa - se - ní na kří - ži krev pro - lil.

Před evangeliem

2. Kdo je z Boha, pravil Pán,
slovo Boží slyší;
má své nitro dokořán
a hluk světa ztiší.
Tak se ztiším dnes i já
před tebou, můj Pane,
ať v mé mysli pravda tvá
i v den všední plane.

Obětní průvod

3. Chléb a víno, Bože náš,
tobě obětujem;
srdce, které jen ty znáš,
tobě zasvěcujem.
Přijmi je a proměň je
jako ten chléb s vínem,
ať se navždy tajemně
sjednotí s tvým Synem.

4. Duše, teď se rozlétni
ke svatému kříži,
kde na hoře obětní
Otcův hněv Syn smíří.
Ježíš se přibližuje,
jde vstříc lidu svému,
odpuštění slibuje.
Klanějme se jemu.

Přijímání

5. Kristus na zem sestoupil
a k Otcově chvále
krví svou nás vykoupil;
zemřel, živ je stále.
Zvěstovaný Mesiáš
pouta smrti láme.
Tobě, Králi, hosti náš,
duši otvíráme.

6. Pane, já nejsem hoden
tvého navštívení,
mnohým hříchům podroben,
světlo ve mně není.
Ale ty jsi světlo mé,
pokrm duše mojí,
jenž mě v lásce přítomné
s věčnou láskou spojí.

7. Když jsi chodil Judejí,
mnohý toužil, Pane,
dotknout se tě s nadějí,
že se zázrak stane.
Já tě cele v srdci mám
jako chléb svůj denní;
kéž tě s vírou přijímám,
věčné uzdravení.

Závěr

8. Kéž zpěv díků za tvůj dar
v našich srdcích vládne,
ať v nás živé lásky žár
přes den nevychladne.
Buď tvá svatá oběť v nás
neustále živá,
zůstaň s námi dnes i v čas,
kdy se připozdívá.